

ganske vist, men vi meldte os ud, fordi vi mente, at vores fiskeripolitik ikke skulle styres fra Bruxelles. Vores interne politik skulle ikke flyttes fra København til Bruxelles. Derfor gjorde vi det, og det har vi haft godt af. Ikke fordi vi ikke gerne vil samarbejde med Europa, med Danmark og andre lande, det er slet ikke det, men vi vil ikke sættes ind i en bås, hvor vi bliver fortalt, at vi skal gøre sådan og sådan. Der er ellers mange, rigtig mange, der prøver at fortælle os det.

Jeg skal også lige nævne en ting; det drejer sig om de konservative: Under valgkampen til den 11. marts så vi pludselig en annonce i Grønland, jeg tror, det var i Berlingeren, hvor der var et billede af hr. Frank Dahlgaard, og der var en tekst, hvor det stod: »Send voldsforbrydere til Grønland – Stem på Frank Dahlgaard«. Så begynder man at tænke lidt. Hvad er nu meningen med det? Jeg ved godt, hr. Frank Dahlgaard har prøvet at trække lidt i land, men altså, er det ikke bare et utrolig typisk eksempel på, hvordan mange hernede ser på det grønlandske samfund uden at kende det? Send en voldsforbryder til Grønland! Det skulle så være på østkysten. Hr. Frank Dahlgaard blev interviewet i den grønlandske radioavis om, hvor det skulle være. Jo, men der var masser af plads på østkysten, og de behøvede ikke blande sig med den grønlandske befolkning. Der er heller ikke ret mange på østkysten, men bare tankegangen, altså! Jeg behøver vel ikke sige mere.

Lad mig slutte af med et citat, som både gælder pinsepakken, Danmark og Grønland: Der er et latinsk ordsprog, der hedder »Fest i dag bliver faste i morgen«. Det er jo vigtigt, hvis vi nu finder en masse olie og millionerne siver op af undergrunden i Grønland. Jeg har for spøg en gang imellem sagt herinde, at den dag kommer måske, hvor vi sender bloktilskud til Danmark. Man ved jo aldrig.

Men det, vi skal passe utrolig meget på, hvis der er mange ressourcer, som kan udvindes i Grønland, er, at vi ikke fester dem væk, for ellers bliver der faste i morgen. Men vi har erfaringer fra andre arktiske områder, fra Alaska og Canada, som vi kan bruge, og som vi vil bruge miljømæssigt og økonomisk.

Lad mig slutte af med at sige, at vi også glæder os til sommeren. Det er en utrolig flot sommer i Grønland. Jeg var deroppe for et par dage siden, og vi glæder os til, hvad sommeren måtte bringe.

Ellen Kristensen (V):

Som nyt medlem i Folketinget i år har der været utrolig mange ting at skulle forholde sig til under Folketingets arbejde, som nok har været ret så usædvanligt for alle. Der har været nogle sager, som har været under forhandling, fra før jeg kom ind i Folketinget, og det er glædeligt at kunne se, at disse er blevet gennemført efter valget, og inden sommerferien startede.

Det er derfor blevet muligt, at Grønlands hjemmestyre her i næste uge, pr. 1. juli, kan overtage råstofområdet, som er – og bliver, håber jeg på – til stor glæde for Grønland, og som ud i fremtiden kan være med til at sætte Grønlands økonomi på ret kurs, da vi den dag i dag stadig er afhængige af bloktilskud fra Danmark.

Derfor er det endnu en gang glædeligt, at det grønlandske landsstyre og regeringen har kunnet gennemføre forhandlingerne om bloktilskud for perioden 1999-2001. Som statsministeren i sin redegørelse nævner, sikrer det et fornuftigt grundlag for et fortsat samarbejde.

Jeg mener dog, at man i Folketinget ikke har arbejdet godt nok i det forgangne år på at forbedre forholdene for kommunefogedernes arbejdsforhold i bygderne. I dag må kommunefogederne i forbindelse med anholdelse af lovovertrædere i bygderne tage disse med i eget hjem, da man ikke har detentioner i bygderne, hvilket til tider kan være belastende samt til fare for familiemedlemmerne.

Ikke nok med det; man bør også se på deres gage, som eventuelt bør tilpasses efter de regler, som er gældende for reservebetjente. Vi kan ikke leve med, at det arbejde, som folk vælger, eventuelt skal være til fare for deres familier.

Realiteten med et langt historisk fællesskab mellem Grønland og Danmark, såvel kulturelt som familiemæssigt, gør, at jeg betragter hjemmestyret inden for rammerne af rigsfællesskabet som et naturligt forhold mellem vore lande. Dette har jo også været drøftet i går under forhandlingen om situationen i rigsfællesskabet. Derfor er det vigtigt, at man i rigsfællesskabet er vågen over for, at der mellem landene i rigsfællesskabet er den gensidige respekt, da dette er grundlaget for et godt samarbejde mellem Grønland, Danmark og Færøerne.

Jeg er derfor også af den mening, at der i rigsfællesskabet skal være en ensartet behandling for, så vidt muligt, at opnå en ensartet levestandard. Man må dog i de tilfælde huske på, at det er tre forskellige lande, vi har